

הגיעה אומה שמחה והכלה לתוך המחהשה, וזו נכנס למקום שגנסט.

עד שנגענו בהיכל עליון אחד, שהוא טמיר למעלה. ומהם שבעו ונמשכו כל האורות. של ימין נסע בראשונה, ואמר כך כלם נסעו, ומאותו צד קיימן נתן הפסא למטה, שהרי מקודש ברוך הוא התקין אותו הפסא ביחס וישב עליו באמת, שהוא התקין של החותם של הכל. ולא ישב על אותו כסא אלא בחותם שהוא אמרת. באחד דוד, שבו הוא אמרת למטה.

הפסא למטה.
שפט ודרש משפט ומהר צדק. שפט - מצד הדין. ודרש משפט - מצד קורחים. ומהר צדק - הוא כסא הדין שהוא הבית דין למטה. בא וואה, כמו כן המשכן לא התקין אלא בכך היה כמו זה של חסיד, כפי שאמרנו למעלה. ועל כן גמינו התולדות והתקינו כלם למטה.

אליה פקודי המשכן משפט העדרת אשר פקד על פי משה. רבינו שמיעון פתח, בראשית בראשים את השמים ואת הארץ. אליהם את השמים ואת הארץ. הפסיק היה פרשווהו ונאמר בכמה צדדים, אבל בשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, ברא אותו כמו שלמעלה להיות העולם היה בדיוקן של העולם שלמעלה, וכל אותם גנים של מעלה התקינים למטה, להזכיר ולקשר עולם בעולם.

ובשרצ'ה הקדוש ברוך הוא לברא את העולם, השיגו בתורה וברא אותו. והסתפל בשם הקדוש, הכלל של התורה, והוא את העולם. בשלשה צדדים התקינים העולם, והם חכמה ותבוננה רועת. בחקמה - שבחותוב (משל י) ה' בחקמה יסיד ארץ. בתבוננה, דכתיב כוין -

אתדבק, מטי והוא חדו, ובתש גו מחשבה, וכדין עאל באתר דעתך.

עד דאתגניז בחד היכלא עללה, דאייהו טמיר לעיל. ומתרן נגידין ואתמשבן כל נהוריין, דימינא דעתיל בקדמיתא, ולבר נטיל בלהג. ומזהו סטר ימין, אהקן כורסיה למתה. דהא קדשא בריך הוא, אהקן ליהו כורסיה ביחס, וישב עליו באמת, דאייהו התקינה דחוותמא דכלא. ולא יתיב על היהו כורסיה, אלא בחותמא דא דאייהו אמרת. באחד דוד, דאייהו כי כורסיה למתה.

שופט ודורש משפט ו מהר צדק. שופט מפטרא דדין. ודורש משפט, מפטרא דר חממי. ומהר צדק, אייהו כורסיה דדין, דאייהו כי דין למתה. פא חי, בגונא דא, משבנא לא אהקן אלא בסטרא דא בגונא דא, דחסיד בדק אמרן לעיל, ועל דא אהמנו תולדין ואתתקנו כללו למתה.

אליה פקודי המשכן משפט העדרות אשר פקד על פי משה. (שםות לה) רבינו שמיעון פתח, בראשית בראש אליהם את השמים ואת הארץ, האי קרא (דף רכ"א ע"א) אווקמה ואותם בכמה סטרין. אבל בד ברא קדשא בריך הוא עלמא, ברא ליה בגונא דלעילא, למחייו עלמא דא בדיוקנא דעלמא דלעילא. וכל אינון גונין דלעילא, אהקן לון למתה, לאתדבקא ולאתקשרה עלמא בעלים.

ובד בעא קדשא בריך הוא למרי עלמא, אשגח באורייתא וברא ליה. ואסתפל בשמא קדשא, כלל דאורייתא, וקאים עלמא. בתלת סטרין אהקאים עלמא, וAINON חכמה ותבוננה ודעת. בחקמה, דכתיב, (משל י) יי' בחקמה יסיד ארץ. בתבוננה, דכתיב כוין -

שפטות פונן שמות בתבינה. בדעת - שפטות בדעתו תהומות נבקעו. הרי כלם בקיום העולם. ובשלשות אלה נבנה המשכן, שפטות (שמות לא) ואמלא אותו רוח אליהם בחכמה וכ התבונה ובדעת. וכל השלשה רמוניים בפסוק הזה. בראשית, הינו שפטות בחכמה. בראשית, הינו שפטות בתבינה. בראש אליהם, הינו שפטות ברא המשכן. את השמים, הינו שפטות בתבינה. את הארץ. וכלם כתובים במעשה המשכן. ובஸוד זה כתוב, אלה פקודי המשכן - זה סוד החכמה. משפט העדרת - זה סוד התבונה. אשר פקד על פי משה וזה סוד הדעת. והכל זה כנגד וזה, משומש שבל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולם הזה - ברא אותו כמו שלמעלה, והכל נרשם בעבודת המשכן.

בא וראה, בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא למשה עשה עשה משפטן, היה משה עומד תוהה, שלא ידע מה לעשות, עד שהראה לו הקדוש ברוך הוא בעין, כמו שפטות (שמות כה) וראה ועשה בתבניתם אשר אפה מראה בהר. מה זה בתבניתם? אלא לממנו שהראה הקדוש ברוך הוא למשה דיוון כל דבר ודובר כמו אותו דיוון שהוא למעלה, וכל אחד ואחד היה עוזה דיוון שלו כדיוקן שהוא למעלה, וכל אחד עוזה דיוון.

שלו בקדשו שהיא נעשה בארץ. אשר אפה מראה בהר, אשר אפה רואה רואה היה ציריך להיות! אלא למונו שאפסקלריה שאינה מאייה היה מראה לו בתוך כל מאייה היה מראה לו בתוך כל אותם הגונים והדיוונות שונשו למטה, במראה מה שהראה בתוכו כל אותם דיוקנות.

משמעות שפטות אשר אפה מראה, אפה - סוד האפסקלריה

שםים בתבונה. בדעת, דכתיב בדעתו תהומות נבקעו. הא כלחו בקיומה דעתם. ובאלין תלתא אהבני משכנא, דכתיב ואמלא אותו רוח אליהם בחכמה בתבונה ובדעת. ובלווז תלתא רמיין בקרא דא, בראשית, הינו דכתיב בחכמה. ברא אליהם, הינו דכתיב בתבונה. את השמים, הינו דכתיב בדעת. וכלו כתיבי בעבידת משכנא. וברזא דא כתיב, אלה פקודי המשכן, דא רזא דחכמה. משפט העדות, דא רזא דתבונה, אשר פקד על פי משה, דא רזא דדעת. וכלו דא לקבל דא, בגין הכל מה דברא גרשא בריך הוא בעלמא דין, ברא ליה בגורנא דלעילא. וכלו ארושים בעבידת משכנא.

חא חי, בשעתה דאמר ליה קדשא בריך הוא למשה עבד משכנא, הנה קאים משה תורה, שלא ידע מה לעבד, עד דאחיizi ליה קדשא בריך הוא בעינא, כמה דכתיב, (שמות כה) וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר. מי בא בתבניתם. אלא אוילפנא, דאחים לייה קדשא בריך הוא למשה, דיוונא הכל מלא ומלה, בההוא דיוונא דאייה לעילא, וכל חד וחד היה עבד דיוונא דיליה בדיוקנא (אייה לעילא וכל חדתו עבד דיוונא דיליה בדיוקנא) דאייה אהעביד

בארצא.

אשר אפה מראה בהר, אשר אפה רואה מיבעי לייה. אלא אוילפנא, דאספקלייא שלא נהרא, הנה אחמי לייה בגויה כל אינון גוונין ודיוקנין דאתעבידו לתפא, בהאי חיזי דאחיizi בגויה כל אינון דיוקנין.

משמעות דאספקלייא שלא נהרא, דאחיizi לייה